

**מבוסס במודעות
סימנים של הגשמה
חלק 2**

באמצעות צבירת ביטחון במודעות, וכמו גם למידה של דברים אחרים, אנו לומדים כיצד ליישם דברים אלו בחיים. באמצעות צבירת ביטחון במודעות, קודם כל אנו מועילים לעצמנו; אנו מועילים לעצמנו באופן ישיר מאוד. אנו מוצאים דבר מה בתוכנו שהוא יציב, יציב לחלוטין ובלתי ניתן לערעור. זה משהו שאיננו יכולים ללמוד בשום בית ספר, זה משהו שניתן ללמוד ממש כאן. כאשר אנו רואים עד כמה זה מועיל לנו, כאשר אנו רואים עד כמה זה מועיל לנו, אנו באופן אוטומטי רואים עד כמה זה יועיל לאנשים אחרים. אז אנו רואים מה באמת חשוב בחיים – לא רק עבורנו, אלא גם עבור אנשים אחרים.

אנו מגיעים להבנה עמוקה של עצמנו, בכך שאנו רואים כיצד כל נקודות המבט שלנו פועלות. באמצעות הבנה עמוקה של הדרך שבה נקודות המבט שלנו פועלות והבנה עמוקה שנקודות מבט אלה הן הופעות של תבונה, ולא משהו שאנו צריכים לשנות או לארגן מחדש, אז אנו רואים שזה כך גם עבור כל שאר האנשים. אנו מגיעים להבנה עמוקה ותמידית של עצמנו ושל כל שאר האנשים. זה נקרא חמלה.

כאשר אנו מבינים לעומק מה מניע אותנו אותנו, זה מה שנקרא חמלה עצמית. רק כשיש לנו את החמלה העצמית הזאת, יש לנו חמלה טבעית לאחרים. ברגע שאנו רואים באמת מה מניע אותנו, יש לנו חמלה לעצמנו, ואז באופן אוטומטי יש לנו חמלה לשאר האנשים. אין שום דרך לטפח חמלה דרך הניסיון להיות נחמדים לאנשים אחרים. זו אינה חמלה אמיתית. חמלה אמיתית נובעת מביטחון במודעות.

כאשר יש לנו ביטחון במודעות, איננו פוגעים בעצמנו יותר. כאשר איננו פוגעים יותר בעצמנו, איננו פוגעים יותר באחרים. איננו שמים אנשים אחרים במצב שבו הם נפגעים מפעולותינו. אך כל זה נובע מביטחון במודעות. זה לא נובע משום מקום אחר.

רובנו מעבירים את כל חיינו בניסיון להיות נחמדים לאחרים, ואולי בניסיון להיות נחמדים לעצמנו, וקרוב לוודאי שזה מעולם לא הוביל לשום מקום. אך באמצעות צבירת ביטחון במודעות, אנו רואים שכל הדברים האלה שניסינו להשיג – חמלה ותבונה – אנו רואים שהם

כבר נוכחים, הם כבר נוכחים במודעות שלנו. אותה המודעות שראתה כל דבר ודבר שראינו בחיים, מראשית חיינו, היא המקור של תבונה זו.

כאשר אנו מאפשרים בטבעיות לכל דבר לנוח במודעות הזאת, אנו מאפשרים לכל לנוח במצב הבסיסי הזה שוב ושוב, אז יש לנו יותר ויותר תבונה. יש לנו יותר ויותר חמלה. זה מתרחש בטבעיות ללא כל מאמץ. תבונה וחמלה אינן משהו שאנו יכולים לצבור או ללמוד. הן לא משהו שאנו יכולים ללמוד בבית הספר כיצד להיות בעלי תבונה וחמלה. עלינו פשוט לאפשר לכל להיות כפי שהוא. זו הדרך היחידה ללמוד תבונה, אם אפשר לומר כך. זו הדרך היחידה ללמוד חמלה. חמלה ותבונה מתרחשות בספונטניות. הן אינן יכולות לבוא לידי קיום מתוך אמצעים ושיטות. ברגעים קצרים, פעמים רבות, אנו פשוט מכירים בכך שהן אינן יכולות לבוא לידי קיום מתוך אמצעים כלשהם, אנו מכירים בכך שהן כבר נוכחות בטבעיות.

אנו מתחילים לראות כבר מהרגעים הקצרים הראשונים שיש להם כוח. ברגעים קצרים אלו יש כוח יוצא מן הכלל. כיצד אנו מוכיחים זאת לעצמנו? אנו רואים שרגשות ומחשבות שנהגו ממש להטריד אותנו בעבר – כבר אינם מטרידים אותנו יותר. אנו פשוט יכולים להניח לרגשות ולמחשבות אלו להיות כפי שהם, במקום להרגיש שעלינו לעשות משהו בנוגע אליהם. מההתחלה אנו רואים שהמודעות היא רבת-עוצמה ואנו רואים שהיא מביאה תועלת רבה. כוח זה ותועלת זו משמעותם תבונה וחמלה. הם התחושה של להיות מועצם. אנו מועצמים בטבע הבסיסי שלנו. בזאת אנו מועצמים. באמצעות הכרה במצב הבסיסי והזדהות עמו, אני חשים יותר ויותר בכוחו.

אנו חווים את כוחו בחיינו. אנו מגיעים לשיתוף פעולה מלא עם עצמנו. לא שיתפנו פעולה עם עצמנו לפני שהתחלנו לצבור ביטחון במודעות. באמת שלא. מאוד לא שיתפנו פעולה באמצעות הניסיון המתמיד לשנות את המצבים, המחשבות, הרגשות והתחושות שלנו. ניסינו לשנות את החוויות שלנו, את האנשים, המקומות והדברים בחיינו. זה נקרא אי-שיתוף פעולה.

עלינו להתחיל לראות שהכל קיים במצב טבעי של שיתוף פעולה מלא. הכל נמצא בשיתוף פעולה מלא. הדרך היחידה שנוכל לראות זאת היא בדיוק כאן בדיוק שם, בדיוק שם! לא חשוב מה זה, לא חשוב מה מופיע בתוככם, זה בדיוק כפי שזה נועד להיות, וזה נח באופן מושלם ויפיפה במצב הטבעי. אין צורך לשנות אותו.

אפשרו לזה להיות כפי שזה, ותפתחו ליותר ויותר תבונה – אזור נטול כאב. אפילו אם יש לכם כאב אתם תיהיו באזור נטול כאב. זה מה שתתחילו לראות. תתחילו לראות באמת שמה שאתם, במובן האמיתי ביותר של המילה, הוא בלתי ניתן להריסה. הוא אינו מושפע בשום אופן מלידה, מחיים או ממוות. הוא אינו מושפע בשום אופן מהתפיסות של ערות, חלימה ושינה, ומכל המצבים שמופיעים בהם.